

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Be-reshit

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

71

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10050

בראשית לו לר וישלח

קשימה : כ ונצב שם מוצב ויקרא לו
 חמישי אל אלו וישראל : ס א ותצא דינה
 ד בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
 הארץ : ב וירא אתה שקם בן חמור החוי
 נשיא הארץ ויקח אתה וישקב אתה ויענה :
 ג ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאחז
 את הנעל וידבר על לב הנער : ד ויאמר
 שקם אל חמור אביו לאמר קח לי את
 הילדה הזאת לאשה : ה ויעקב שמע כי
 טמא את דינה בחו ובגנו הו את מקנהו
 בשדה והחרש יעקב עד באס : ו ויצא
 חמור אבי שקם אל יעקב לדבר אתו :
 ז ובג יעקב באו מן השדה בשמים
 ונתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה
 עשה בישראל לשקב את בת יעקב וכן לא
 יעשה : ח וידבר חמור אתם לאמר שקם
 בני השקה נפשו בבחכם תנו נא אתה לו
 לאשה : ט והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו
 לנו ואת בנותינו תקחו לכם : י ואתנו
 תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
 והאחוז בה : יא ויאמר שקם אל אביה
 ואל אחיה אמצאתן בעיניכם ואשר
 תאמרו אלי אתן : יב הרבו עלי מאד
 מהר ומתן ואחנה כאשר תאמרו אלי
 ותנו לי את הנער לאשה : יג ויענו
 בגי יעקב את שקם ואת חמור אביו
 במרמה

הנערה קרי
הנערה קרי

הנערה קרי

מוחרין ומתנן ואחז במא דתימרון ליוהבולי

אונקלוס

תמן למשכניה מידא דבני חמור אבוחי
 דשקם במצא חורפן : כ ואקס תמן
 מדבחה ופלה עלוהי קדם אל אלהא
 דישראל : א ונפקת דינה בת לאה די
 ילדת ליעקב למחוי בבנת ארעא :
 ב וחזא יתה שקם בר חמור חיואר
 רבא דארעא ודבר יתה ושכיב יתה ויענה :
 ג ואתרעיאת נפשיה בדינה בת יעקב
 ורחם ית עולימתא ומליל ער לבא
 דעולימתא : ד נאמר שקם לחמור אבוחי
 למימר סבלי ית עולימתא הדא לאתו :
 ה ויעקב שמע ארי סאיב ית דינה ברתיה
 ובגוהי הו עס גיתוהי בתקלא ושתיק יעקב
 עד מיתיהון : ו ונפק חמור אבוחי דשקם
 לות יעקב למללא עמיה : ז ובגו יעקב
 עאלו מן תקלא כד שמעו וארנסו
 גובריא ותקיף להון לתדא ארי קלנא עבד
 בישראל למשקב ית בת יעקב וכן לא
 כשר לאתעבדא : ח ומליל חמור עמהון
 למימר שקם ברי ארתרעיא את נפשיה
 בברתיוון הבו כען יתה ליה לאתו :
 ט ואתחתנון בנא בנתכוון תתנון לנא
 וית בנתנא חסכוון לכון : י ועמנא תתכוון
 וארעא תהי קדמיכוון מיבו ועיבדו בה
 סחורתא ואתסינו בה : יא נאמר שקם
 לאבוחי ולאחיהא אשכח רחמין בעיניכוון
 ודתימרון לי אתן : יב אסגו עלי לתדא
 ית עולימתא לאיתו : יג ואתיבו בגי
 יעקב

ברכה
א
חיואר
רבי
ה
גובר
ה
בחיה
כה
מורה
רביא

מש
(כ)
כחיה
ויקרא
ליעקב
ולא כי
כחיה
כמתי
את

ועוד

העיר
ויקרא
(כ)
תחתי

האוח
פירוש
לערב
חרגס
דעאן
לזכרו
שמי
וכן ק

יונתן בן עוזיאל

ירושלמי

קה

ב ואחם פקין כקדקא ופקין יתב כעשויא דאפריש מן כל דיליה קדם אל אלהא דישראל
 א ונתקת רינה ברת לאה די ילידת לעקב למיחמו בנימין בנת עמי ארעא : ב ונתקא יתה שקם בר תמור
 חיוורה ברא דארעא ודבר יתה כאנוסא וישכיב עמה ונסקה : ג ואחרעיה בנשיה בדינה ברת יעקב ונתים נת
 ריבא ומליל פיוסין עד לקא דריבא : ד ואמר שקם לתמור אבוי למימר שב לי ית טליקא תדא לאנתו :
 ה ויעקב שמע ארום וגוי : ו ונפק חמור וגוי : ז ורנני דיעקב עליו מן תקלא גדי שקעו ואתקסיסו
 גורבא ותקיף להום לתדא ארום קלנא עבר שקם בישראל למישוכב עם ברת יעקב וגו לא תנה בשרי לאתעובדא :
 ח ומליל עמהון חמור למימר שקם ברי רעית גפשיה בבתיכון חבו בבני יתה ליה לאנתו : ט ותתערבון
 בחיתונא עמנא בנתכון וגוי : י ונעמנא מתוכון דארעא קהי קדמיכון בדינהא לקון מיכו ונעבירו בה פקמטיא ואתסינו
 קה : יא ואמר שקם וגוי : יב אסקו עליו לתדא
 מוהרא ומקנא ואימו היקמא דתימרון לוי ויהבו לוי ית
 ריבא לאנתו : יג ואתיבו בני וגוי ומלילו בגין וגוי ז

ירושלמי
 פיון דקדוקא :

ואמר

דש"י

נשה . אר"י כזהלכתו לכרמי הים היו קורין למעה קשיטה : (ז) ותרננו חורפן טובים חריפים בכל מקום כגון עובר לסוחר) :
 (ב) ויקרא לו אל אלהי ישראל . לא שהמוכח קרוי חלסי ישראל . אלא על שם שהיה הק"ה עמו והנילו קרא שם המוכח על שם הנס
 להיות שבתו של ניקוס מוכר בקריתת הסם כלומר מן שהיה אל הוא הק"ה הוא לחלסי לי שמי ישראל . וכן מליכו כחשה (שכורות ז)
 ויקרא שמו ה' גמולא שהמוכח קרוי ה' אלא על שם הנס קרא שם המוכח להזכיר שמו של הק"ה ה' הוא נסי . ודכונינו דרשנו שק"ה קראו
 ליעקב אל (בגילה יח) וד"ת כפטי' סיפון סלג' חתלקים למעה טעמים . ואינו ליישכ פשוטו של מקרא בחתי : (א) בת לאה .
 ולא בת יעקב . אלא ע"ש ינחתה נקראת בת לאה שאף היא ינחית היתה (ב"ד) שנחתה ונתלחה לקראתו : (ועליה משלו המשל
 כאמה בן בתה) : (ב) וישכב אורה . כדרכה : ויענה . שלא כדרכה (יובא עז) : (ג) על לב הנערה . דכריס
 המתיישבים על הלכרתי אב"ך בחלקת מדה קטנה כמה ממון בזכו חגי אשיח ותקנה העיר וכל שדותיה : (ז) וכן לא יעשה . לענות
 את הכתולות שהאומות גדרו עמנו מן העריות על ידי הטוב (ב"ר) : (ח) חשקה . חפנה : (יב) מהר . כזוכה :
 (יג) במרובה . בחכמה . אשר טמא . הכתוב חומר שלח היתה רמיה שהדי טמא את דיכה אחותם (ב"ר) :
 (יד) הרפה

באר רחובות דקדוקי דש"י

ועוד מודיע לך היו"ד דבסוף עולת לאטו היא לשמוש כינוי מוכר בעד עמנו וזה עכתב ללע שלי ומסיים נחת שלי (מיון לחננוס קייט) :
 (י) דלע

רשב"ם

העיר מוכרת אחרי השם ואפילו אם זאת היא שם שמה לזכרון גזירת בני יעקב עמו את שמיה שכה כדכתב בלון שנקרא בית אלוכדכתב
 ויקרא לליש דן על שם דן אחיס . לזכרון גזירתם שהרנו אפסי העיר . וכדכתב ויבי בונה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנון :
 (י) וכני יעקב בחזון השדה . כהן כן סגל חמור לדבר אלי יעקב ומנחם ונדבר אתם וגו' כמותיכם תחנו לנוואת בנותינו
 תקחו לכם . בכני יעקב תלו החיתונים לכבודם לתת ולקחת . אבל כהם פרו את הדבר לאנשי עירם חמדו לזפרע לכבוד בני העיר שהם יהיו
 הנוקמים והנתינים כדי לפתותם שישעו אליהם להמול : (י) וסחרוה . המי"ת גזירתם . וכן עון גאל גלתי . מן

שקט

מכלל יופי

האוח הנוספית כגעיא להשלים החטרון : (קשיטת) .
 פירושו מעה וכו' בדבריו לאמר רבי עקיבא כשדורכתי
 לערבייא שמעתי שהיו קורין למעה קשיטה אבל אנקלוס
 חרגס חורפן יהרגם גם כן כראית ככ כביעות הצאן חורפן
 דעאן : (ויקרא לואל אלהי ישראל) . קרא למזכבה כן
 לזכרון לאשר הצילהו האל בדרך ושלח לו מלאך ושורה
 שמו ישראל ר"ל ששררה עם אל לפיכך קרא שם המזכבה כן
 וכן קרא משה למזבה אשר בנה שנותיו ה' נסילזכרון

הנס שעשה להם' :
 (ה) לך (הילדה) . בפתח היור : (ז) (לשכב) . בא
 המקור במקום המחשבה והמעשה (לשכב
 אתבה יעקב) ושכב : (ח) (חשקה) ענינו כענין חפץ :
 (ט) (והחחרנו אותנו) עמנו אובני : (י) (וסחרותה) .
 רוצה לומר סחרונה . (והאהזובה) קחו לכם אחוזבה
 ערעת זיו כדורדי העיר : (יב) (מזהר) . ענינו חטרין
 והשלוח

במרמרה נודברו אשר טמא את דינה
 אחתם: יד ויאמרו אליהם לא נזבל
 לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש
 אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו:
 טו אך בואת גאות לכם אם תהיו כמנו
 להמל לכם כל זכר: טז ונתנו את
 בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו
 אתכם והיינו לעם אחד: יז ואסלא
 תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בנותנו
 והלקנו: יח וייטבו דבריהם בעיני חמור
 ובעיני שכם בן חמור: יט ולא אחר
 הצער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
 והוא נכבד מכל בית אביו: כ ויבא חמור
 ושכם בנו אל שער עירם ונדברו אל
 אנשי עירם לאמר: כא האנשים האלה
 שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה
 והארץ הנדה רחבת ימים לפניהם את
 בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם:
 כב אך בואת יאתו לנו האנשים לשבת
 אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר
 כאשר הם נמלים: כג מקנהם וקנינם וכל
 בהמתם הלוא לנו הם אך גאותה להם
 וישבו אקנו: כד וישמעו אל חמור ואל
 שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל
 זכר כל יצאי שער עירו: כה ויהי ביום
 השלישי בהיותם באבים ויקחו שני בנות
 יעקב

יעקב ית שכם וית חמור אבוי בחוכמא
 ומלירי די סאיב ית דינא אחרתהון:
 יד ויאמרו להון לא ניכול למעבד פתנמא
 הרין למיתן ית אחתנא לנבר דליה עורלא
 ארי חיסודא היא לנא: טו ברם בנדא
 נטפס לכון אסתהון כותנא למגור לכון
 כל דכורא: טז ונתן ית בנותנא לכון
 וית בנותיכון ניסב לנא וניתב עמכון ונהי
 לעמא חד: יז ואסלא תקבלון מננא
 למגור ונדבר ית ברתנא וניול: יח ושפרו
 פרתניהון בעיני חמור ובעיני שכם בר
 חמור: יט ולא אחר עולימא למעבד
 פתנמא ארי איתרעי בבתי יעקב והוא יקר
 מכל בית אבוי: כ ואתא חמור ושכם
 בריה לתרע קרתהון ומלילו עם אנשי
 קרתהון למימר: כא גובריא האינין
 שלמין אינון עמנא ונתבון בארעא ויעבדון
 בה סחורתא וארעא הא פתורת ירין
 קדמיהון ית בנתהון ניסב לנא לנשין וית
 בנתנא נתן להון: כב ברם בדא יטפסון
 לנא גובריא למיתב עמנא למהוי לעמא
 חד במגור לנא כל דכורא כמא דאינון
 גירין: כג ניתיהון וקנינהון וכל בעיריהון
 הלא דילנא אינון ברם נטפס להון ונתבון
 עמנא: כד וקבילו מן חמור ומן שכם
 בריה כל נפקי תרע קרתיה ונורו כל
 דכורא כל נפקי תרע קרתיה: כה ונהי
 וניסבו הרין בני יעקב שמיעון ודני אחי
 דינה

לנא
 דבתנא
 והוא
 עקנא
 במגור
 כ
 (י)
 לכס
 נ"ו
 וכת
 לכת
 סידו
 (י)
 ולי
 (י)
 גויער
 הכו
 ונתנא
 טחט
 וכן
 (כה)
 והש
 להש
 דבר
 אסי
 העמ
 להור
 הנח
 ע

יד ואמר ליהוה לא יוכל למעבד נח פתקמא חדין למיפו ית אחרקא לגבר דיליה עירקלתיא ארום גניקא היא
 לקא : טו ברם ברא נתפיים וגוי : טז ונתן ית וגוי : יז ואין לא תקבלו מנא למעבד ונכב בתקפא ית
 ברהיא ונעל : יח ושפרו פתגמיהון וגוי : יט וליא אהעבב בקיא למעבד פתקמא ארום צבי בברה יעקב
 והוא וגוי : כ ואתא תמור וגוי ומילילר עם אינשי קבע קרמיהון למימר : כא גרבנייא האליו שלמיו אינו
 עקמא ונתכוו בארעא ויעברו בה פתקמא וארעא הא פתירה תחומין קדמיהון וגוי : כב ברם ברא ירפייסון וגוי
 קמוזור לקא קל דברא היקמא וגוי : כג גיתיהון ונבסיהון וכל בעיריהום הלא דילגא אינו ברם גרפייס וגוי :
 כד וקבילו מן וגוי : כה ונתון ביקמא מלתא בה דו מרמקמקמון מן כוב גרנתרהום ונסיבו מרין קמנטי

דיעקב

רש"י

(יד) חרפה הוא שמן פסול הוא אלכלו הכא לחרף חכרו היה אומר לו ערל אתה או כן ערל חרפה ככל זקוק נדוף : (טו) נאות לכם בתרזה
 לכם לשון (מורכבים בבי) ויאותו (הכניס ביהודיע) : להמול - להיות כמול אינו לשון לפעול חלא לשון להפעל (י) ונתנו
 נו"ן שנייה מודגש לפי שהיא נמשכת בעוקם שתי נוכ"ן וכתבנו : (יא) את בגורקיס נקח רגו - אתה מונח בתנאי שאמר חמור ליעקב
 ובתשובת בני יעקב לחמור שאלו החשיכות בבני יעקב ליקח נכות שכם את שיכחרו להם וכנותיהם יתלו להם לפי דעתם דכתיב ונתנו את
 נכותינו לפי דעתנו ואת נכותיכם נקח לנו ככל אשר נחפזן - וכשכרו חמור ושכם בנו אל יושבי עירם הפכה דברים את נכותם נקח לנו
 לכשים ואת נכותינו נתן להם כדי לרצותם שאותו להמול : (כא) שלמים - שלם וכלב שלם : והארץ הגה רחבת ידים - כאדם
 שידו רחבה ונתנית כלומר אל תפסידו כלום פרקמטיא הרבה כזה לכאן ואין לה קונים : (כב) בהמול - להיות כמול :
 (כג) אך נאותה להם - לדבר זה ועל ידי כן יסבואתנו : (כה) שני בני יעקב - בניו היו ואף על פי כן נהגו עמקן שמעון
 ולוי כשאר אנשים שאינם בניו שלא נטלו עמה הימנו (כ"ד) : אחידינה - לפי שמסרו עמקן עליה נקראו אחיה : בטח - שהיו
 כוחים

באר רחובות דקדוקי רש"י

(י) רצה לומר הדגש שתוך המם במלת להמול מורה שאינו לשון לפעול (ויועברון דהיינו זו כשניידן) אלא לשון להפעל (ויווערין
 ויוערקט להמול ויווערין כשניטן - (יא) כולת ונתנו הוא הפרש נתן וא"כ הוי למוכתב ונתננו כשתי נוכ"ן אחר התי"ו כי
 מלאכום לאו שרשית היא רק נגזרת מן מלת אבחנו לכן קאמר הדגש שתוך הכן מורה חסרון כון שרשית כאלו כתיב
 ונתננו (מירוערין געבין) : (יב) גם כאן מודיען הדגש שתוך המם במלת בהמול מורה חסרון לשון נפעל וכללו כתיב בהמול
 ויהיו כהיות כמול (ווערין

רשב"ם

שטח שחטוהו - מן שאל ישאלוני משכתי נדק - מן חכר כחורוהו - מן פעל יפעלוהו : (טו) ונתנו - דגש - כוונתננו פירשניתן
 וכן נאצרים כתנוד כוונתננו : (יט) ולא אחר - מנורת לא אחר שהוא משקל כנד כוונתשכר : והוא ככד - ושמועלו :
 (כה) כהיותם כוחים - לפי דרך ארץ - ופשוטו של מקרא או הכוחים מיוס ראשון ושני : ויקוול על העיר - שהיו יושבים בטח
 ולא

מכלל יופי

<p>וחשלוהו : (יד) (ערלה) כל דבר היתר והכבד שראוי להשליכו ולהסירו יקרא ערלה (טו) נאות ענינו התרצות בדבר והכינו והרגום נאות נטפם וכן (יא) ותרגום משלי א אם יפתוך חטאים אר הבא לא תטפם (יה) (ויטבו) - העמדת היוד הנוספת כגועא</p>	<p>כך נכות ; או שלמים מוענין שלמות ומעלה כמו שאערו לאברהם נשיא אלהים אתה כתוכנו :</p>	<p>(כא) (שלמים) - האר כלומר בשלום הם ארגו : (רחבת ידים) כמו שריוד מוכנת לאדם לכל צרכיו כן נקרא המקום המוכן יד : (כב) (גמולים) - מבנין</p>
<p>להורות על הור פ"א הפעל הגחה : (כי חפץ) - פער עבר לגזירת קצאל :</p>	<p>נפעל ובא במשקל נפעול כמו (כג) (מקניהם וקנינם) - הראשון על הכהמות והאחר ער שאר</p>	<p>נא 51</p>

ק יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ונבאו
 על העיר בשח ויהרגו כל זכור : כו ואת
 חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו
 את דינה מבית שכם ויצאו : כז בני יעקב
 באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו
 אהותם : כח את צאננס ואת בקרם ואת
 חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
 לקחו : כט ואת כל חילם ואת כל שפם
 ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית :
 ל ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי
 עברתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני
 ובפרוי ואני מתי מספר ונאספו עליו הכוני
 ונשמדתי אני וביתי : לא ויאמרו הכזונה
 יעשה את אחותנו : פ א ויאמר אלהים
 רה אלי יעקב קום עלה בית אל ושבע שם ועשה
 שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני
 עשו אחיך : ב ויאמר יעקב אל ביתו
 ואל כל אשר עמו הסרו ארתי אלהי הנבל
 אשר בתכלם והטהרו והחליפו שמלתיכם :
 ג ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם
 מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי
 בדרך אשר הלכתי : ד ויתנו אל יעקב
 את כל אלהי הנבל אשר בידם ואת הנזמים
 אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
 האלה אשר עם שכם : ה ויסעו ויהי
 תחת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
 וזא רדפו אחרי בני יעקב :
 ויבא

ס"א זרכתי
 רה

דינה גבר חרביה ונאלו על קרמא דיתבא
 לרוחצן וקטלו כל דכורא : כו ונת
 חמור ונת שכם בריה קטלו לפתנס דחרב
 ודברו ית דינה מבית שכם ונפקו : כז בני
 יעקב עלו לחלצא קטילי ויבזו קרמא
 דסאיבו אחתהון : כח ית ענהון ונת
 תוריהון ונת חמוריהון ונת די בקרמא ונת
 די בחקלא דברו : כט ונת כל נכסיהון
 ונת כל טפלהון ונת נשיהון שבו ויבזו ונת
 כל די בביתא : ל ויאמר יעקב לשמעון
 וללוי עברתון יתי למיתין דבבו בינא וביין
 יתבי ארעא בכנענאה ובפרוינאה ונאנא עם
 דמנין ויתבגשו עלי וימחוגני ואשתי צי אנא
 ואנשי ביתי : לא ויאמרו הנפקת ברא
 יתעביד ית אחתנא : א ויאמר יי ליעקב
 קום סק לבית אל ותיב תמן ועביד תמן
 מדבחה לאלקה דאתגלי עקך במערקך מן
 קדם עשו אחיך : ב ויאמר יעקב לאנשי
 ביתיה ולכל דעמיה אעדו ית טענת עממא
 די ביניכון ואדכו ושנו בסותכון : ג ונקום
 וניסק לבית אל ונעביד תמן מדבחה
 לאלקה דקביל צלותי ביומא דעקתי ונת
 מימריה בסעדי באורחא דאנולית : ד ויהבו
 ליעקב ית כל טענת עממא די בדיהון
 ונת קדשיא די באודגיהון וטפור ונתהון ויעקב
 תחורת בוטמא דעם שכם : ה ונטלו
 וחות דחלא מן קדם יי על עממא די
 בקרוי סתרגיהון ולא רדפו בתר בני יעקב :
 ואתא

יעקב
 כו
 ונת
 חמור
 ונת שכם
 בריה
 קטלו
 לפתנס
 דחרב
 ודברו
 ית דינה
 מבית
 שכם
 ונפקו
 כז בני
 יעקב
 עלו
 לחלצא
 קטילי
 ויבזו
 קרמא
 דסאיבו
 אחתהון
 כח ית
 ענהון
 ונת
 תוריהון
 ונת חמוריהון
 ונת די בקרמא
 ונת די בחקלא
 דברו : כט
 ונת כל נכסיהון
 ונת כל טפלהון
 ונת נשיהון
 שבו ויבזו
 ונת כל די בביתא
 ל ויאמר יעקב
 לשמעון
 וללוי עברתון
 יתי למיתין
 דבבו בינא
 וביין יתבי
 ארעא בכנענאה
 ובפרוינאה
 ונאנא עם
 דמנין ויתבגשו
 עלי וימחוגני
 ואשתי צי אנא
 ואנשי ביתי
 לא ויאמרו
 הנפקת ברא
 יתעביד ית
 אחתנא : א
 ויאמר יי ליעקב
 קום סק לבית
 אל ותיב תמן
 ועביד תמן
 מדבחה לאלקה
 דאתגלי עקך
 במערקך מן
 קדם עשו אחיך
 ב ויאמר יעקב
 לאנשי ביתיה
 ולכל דעמיה
 אעדו ית טענת
 עממא די ביניכון
 ואדכו ושנו
 בסותכון : ג
 ונקום וניסק
 לבית אל ונעביד
 תמן מדבחה
 לאלקה דקביל
 צלותי ביומא
 דעקתי ונת מימריה
 בסעדי באורחא
 דאנולית : ד
 ויהבו ליעקב
 ית כל טענת
 עממא די בדיהון
 ונת קדשיא די
 באודגיהון וטפור
 ונתהון ויעקב
 תחורת בוטמא
 דעם שכם : ה
 ונטלו וחות
 דחלא מן קדם
 יי על עממא די
 בקרוי סתרגיהון
 ולא רדפו בתר
 בני יעקב :
 ואתא